

MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 12/2009 vp

Hallituksen esitys laeiksi maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain ja maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 22 päivänä lokakuuta 2009 lähettänyt maa- ja metsätalousvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain ja maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta (HE 205/2009 vp).

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöneuvos Katriina Pessa, maa- ja metsätalousministeriö
- lainsäädäntöneuvos Jyri Inha, valtiovarainministeriö
- lakimies Maire Lumiaho, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto ry
- puheenjohtaja Holger Falck, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC

- lakimiessihteeri Aimo Guttorm, saamelaiskäräjät
- toiminnanjohtaja Pertti Viik, Paliskuntain yhdistys
- maaseutu- ja energiavastuualueen päällikkö Ulla Mehto-Hämäläinen, Keski-Suomen TE-keskus
- maanmittausneuvos Markku Markkula, Maanmittauslaitos
- eläkejohtaja Pentti Saarimäki, Maatalousyrittäjien eläkelaitos MELA.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- oikeusministeriö
- valtiovarainministeriö
- sosiaali- ja terveysministeriö
- Suomen Kuntaliitto
- Maaseutuvirasto MAVI
- Pohjois-Karjalan TE-keskus
- Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain mukaista tukijärjestelmää jatkettavaksi siten, että maatalouden harjoittamisesta luopuvalle maatalousyrittäjälle, joka vuosina 2011—2014 luopuu maatalouden harjoittamisesta laissa säädettyin tavoin, voitaisiin maksaa luopumistukea.

Voimassa olevan lain perusteella tukea voidaan myöntää viimeistään vuonna 2010 toteutettavien luopumisten perusteella.

Luopumistuki kuuluu maatalouden rakennetukiin. Sitä voidaan maksaa vähintään 56 ja enintään 65 vuotta täyttäneelle maatalousyrittäjälle. Vähimmäisikä riippuu luopumistavasta ja

sukulaisuudesta. Tuen saaminen edellyttää kaiken kaupallisen maatalouden harjoittamisen lopettamista. Luopuminen voi tapahtua toteuttamalla tilalla sukupolvenvaihdos tai luovuttamalla tilan pellot lisämaaksi toiselle viljelijälle. Vastaavalla tavalla voidaan luopua myös porotalouden harjoittamisesta.

Luopumistuki maksetaan perusmääränä ja täydennysosana. Perusmäärä vastaa maatalousyrittäjän eläkelain mukaista työkyvyttömyyseläkettä ja täydennysosa kansaneläkelain mukaista työkyvyttömyyseläkettä. Perusmäärä perustuu maatalousyrittäjän eläkelain mukaisen vakuutuksen työtuloon. Tuen myöntämisestä ja maksamisesta vastaa Maatalousyrittäjien eläkelaitos.

Lakia ehdotetaan jatkettavaksi pääosin voimassa olevan lain mukaisin ehdoin. Lakiin ehdotetaan kuitenkin tehtäväksi eräitä täsmennyksiä ja joitakin muutoksia. Tällaisia muutoksia olisivat mahdollisuus ennen luopumista luovuttaa

osia tilasta uusjakoon ilman, että samalla menettää oikeuden luopumistukeen, luopumisen yhteydessä pidettävän maatalousmaan alan lisääminen, tukiehtojen tarkistaminen luovutettaessa tila yhtä useammalle luovutuksensaajalle sekä eräät helpotukset luovuttaessa porotalouden harjoittamisesta. Myös luopumistuen takaisinperintää ansiotulorajan ylittymiseen liittyen muutettaisiin niin, etteivät seuraukset ylityksestä olisi kohtuuttomia. Luopumistuen takaisinperintää koskevia muutoksia sovellettaisiin myös aikaisemman lain mukaisiin, edelleen maksettaviin tukiin.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana lukuun ottamatta maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain 33 §:n 1 momenttia sekä 34, 35 ja 51 §:ää, jotka on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Valiokunta kiinnittää erityistä huomiota siihen esityksen perusteluissakin todettuun, että Suomen maatalous perustuu pääosin perheviljelytyyppisillä maataloilla harjoitettavaan maatalouteen. Esityksen perusteluista käy ilmi, että tiloista edelleen noin 96 prosenttia on yksityisten viljelijöiden omistuksessa ja toimii viljelijän ja hänen perheenjäsentensä työllä. Lisäksi vain alle yksi prosentti tiloista on yhtiötetty. Maatalousyhtymiä maataloista on noin seitsemän prosenttia. Niillä tarkoitetaan pääasiassa sellaisia maataloja, joilla maataloutta harjoittaa useampi maataloudenharjoittaja yhdessä tilaan kuuluvien alueiden ja rakennusten hallinnan perustuessa joko omistukseen tai vuokraukseen.

Valiokunta toteaa, että Suomen maataloudessa on rakenteellisenä ongelmana pitkään ollut sekä maatilojen pieni koko että viljelijöiden korkea ikä. Esityksen perusteluista käy ilmi, että huolimatta erilaisista tukitoimenpiteistä Suomessa maatilojen keskimääräinen tilakoko on edelleen 36 hehtaaria, vaikka yli 50 hehtaaria

peltoa käsittävien tilojen osuus kaikista maataloista onkin noussut 22 prosenttiin. Tilakoon kasvaessa viljelijöiden keski-ikä on kuitenkin noussut. Tästä aiheutuu tarvetta niin maatilarakenteen kehittämiseen ja pienten tilojen vahvistamiseen kuin toisaalta tarvetta toimenpiteisiin, joilla elinkelpoisten tilojen siirtäminen pitkäjännteisesti, suunnitelmallisesti ja oikea-aikaisesti seuraavalle sukupolvelle turvataan. Maataloille tulee saada riittävän aikaisessa vaiheessa ammattitaitoinen nuori viljelijä, joka ottaa vastuun tilanpidosta ja on valmis tekemään investointeja maatalon toimintaedellytysten turvaamiseksi. Tämän mahdollistamiseksi, ikääntyvän maatalouden harjoittajan on yleensä luovutettava maatila nuorelle viljelijälle jo ennen kuin hän itse on saavuttanut vanhuuseläkeiän. Jollei luopuvan viljelijän ja hänen mahdollisesti tilanpiitoon osallistuneen puolisonsa toimeentuloa voida samalla turvata, luopuminen maataloudesta ennen vanhuuseläkeikää on harvoin mahdollista.

Valiokunta kiinnittää myös erityistä huomiota siihen, että kun maatalouden investointien

koko kasvaa, se sitoo pääomaa. Maatilan koon kasvaessa tilan siirtäminen seuraavalle sukupolvelle on entistä haastavampaa.

Valiokunta toteaa, että edellä kuvattuja ongelmia on pyritty osaksi ratkaisemaan maatalousyrittäjien tukijärjestelmillä, joissa tavoitteena on ollut varhentaan ikääntyneiden viljelijöiden luopumista maatalouselinkeinosta maatilatalouden ja porotalouden rakennetta parantavalla tavalla. Tukijärjestelmissä tavoitteena on ollut tilarakenteen parantaminen mahdollistamalla pienten tilojen peltojen siirtyminen lisäalueeksi toiseen tilaan sekä viljelijöiden ikärakenteen muuttaminen mahdollistamalla sukupolvenvaihdojen toteuttaminen ennen tavanomaisen eläkeiän saavuttamista varhaiseläketukien avulla. Porotaloudessa poroja on voinut luovuttaa lisäporoiksi toiselle porotalouden harjoittajalle tai porokarja tiloineen porotalouden jatkajalle.

Valiokunta pitää välttämättömänä luopumistukijärjestelmän jatkamista. Kotimaisen elintarviketuotannon jatkuminen edellyttää riittävää määrää sukupolvenvaihdoksia samoin kuin jatkajia, jotka ovat halukkaita tekemään investointeja. Edellä esitetystä käy myös ilmi, että sukupolvenvaihdojen toteuttamiseksi jatkajien kannalta oikeaan aikaan luopumistukijärjestelmä on välttämätön luopujien toimeentulon turvaajana. Luopumistukijärjestelmän ehtojen tulee olla sellaiset, että tukijärjestelmä edistää mahdollisimman monen sellaisen tilan sukupolvenvaihdosta, jotka ovat jatkamiskelpoisia ja joille on tulossa jatkaja.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että esityksen tavoitteena on toteuttaa tuen avulla sukupolvenvaihdos vuosittain keskimäärin noin 500 maatilalla. Ottaen huomioon luovutuksen saajilla jo olevat alueet tavoitteena on myös, että luovutuksensaajien hallintaan siirtyvillä maatioilla olisi maatalousmaata keskimäärin noin 50 hehtaaria. Lisäalueluovutukset pääasiassa kasvattavat tilakokoa, mutta myös näissä luovutuksissa luovutuksensaaja on luopujaa nuorempi ja siten tälläkin tavalla luovuttaessa ikärakenne parane.

Valiokunta toteaa, että esityksessä ehdotetaan luopumistukijärjestelmää jatkettavaksi si-

ten, että maatalousyrittäjä voisi edelleen luopua tuen avulla maatalouden harjoittamisesta vuosina 2011–2014 toteutetun luopumisen perusteella. Tuen edellytykset ja ehdot samoin kuin tuen määräytymisperusteet säilyisivät pääosin entisinä. Luopujien vähimmäisikä säilyisi ennallaan siten, että lähisukulaisten välisissä luovutuksissa vähimmäisikä olisi 56 vuotta ja muiden välisissä luovutuksissa 60 vuotta. Porotaloudessa luopujan ikäraja olisi aina 56 vuotta. Samoin luopumisiän täyttäneen yrittäjän puolison ja maataloutta harjoittaneen sisaruksen mahdollisuus luopua enintään viittä vuotta nuorempana säilyisi. Tällöin kuitenkin tuen maksu alkaisi edelleen vasta luopumisiän tultua täyteen.

Valiokunta toteaa, että esitykseen ei sisälly ehdotusta peltomaan vuokrauksen ottamisesta luopumistavaksi luopumistukijärjestelmään. Vielä viime vuonna lisäalueluovutus oli käytössä. Luopuminen maatalouden harjoittamisesta vuokraamalla pellot lisäalueeksi on ollut luopujien ja luovutuksensaajien keskuudessa suosittu luopumistapa ajanjaksoina, jolloin se on ollut mahdollista. Tällöin yli 60 prosenttia lisäalueluopumisista on toteutettu vuokraamalla pellot ja lisäalueluopumisten osuus kaikista luopumisista on ollut huomattavasti suurempi kuin ajanjaksoina, joina vain omistusoikeuden siirtävät lisäalueluovutukset ovat olleet luopumistukioikeuden perusteena.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että vuokraamalla toteutetut lisäalueluovutukset edistävät peltojen siirtymistä aikaisemmassa vaiheessa ikääntyviltä maatalousyrittäjiltä nuoremmille viljelijöille. Aloittavat maatalousyrittäjät, joilla ei vielä ole mahdollisuutta hankkia pelloja ostamalla, vuokraavat mielellään lisämaata maatilaansa luopumistukea hakevilta luopujilta. Vuokraamalla toteutetut lisäalueluovutukset vaikuttavat maatalouden rakenteeseen lähinnä kasvattamalla tilakokoa. Lisäksi on otettava huomioon, että jos vuokrausta ei ole luopumisvaihtoehtona, maatalousyrittäjät saattavat jatkaa toimintaansa pidempään eli vanhuuseläkkeeseen asti. Lisämaaluovutuksen ikäraja (60 vuotta luovutettaessa peltoa muulle kuin lähisukulaiselle) saattaa joissakin tapauksissa johtaa

siihen, että luopuja, joka ei halua pysyvästi luovuttaa peltojaan muulle kuin lähisukulaiselle, jatkaa mieluummin viljelyä, kunnes hän täyttää 63 vuotta ja voi jäädä vanhuuseläkkeelle.

Kiinnittäen edellä esitetyn ohella vielä erityistä huomiota siihen, että peltojen vuokraamisen lisämaaksi tukee nuoria tilaansa kehittäviä maatalousyrittäjiä lisäämällä heidän mahdollisuuksiaan saada lisämaata maan ostamista huomattavasti kohtuullisemmilla kustannuksilla ja vähentämällä samalla heidän velkaantumistaan, valiokunta tulee yksityiskohtaisissa perusteluissa ehdottamaan peltomaan vuokrauksen sisällyttämistä uudelleen osaksi luopumistukijärjestelmää. Siitä aiheutuvia kustannus- ja muita vaikutuksia tulee seurata ja tarvittaessa on ryhdyttävä toimiin.

Valiokunta pitää tärkeänä esityksessä ehdotettuna muutoksena sitä, että luodaan mahdollisuus luovuttaa ennen luopumista maatalousmaata uusjakoon tai tilusjärjestelyyn ilman, että tätä pidettäisiin pirstomisena. Maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annettua lakia koskeneeseen hallituksen esitykseen (HE 34/2006 vp) antamassaan vastauksessa (EV 91/2006 vp) eduskunta edellytti valiokunnan mietinnön pohjalta, että tarpeellinen säännösmuutos luopumistukijärjestelmän soveltamisen mahdollistamiseksi tilusjärjestelyissä toteutetaan riittävän valmistelun jälkeen erillisenä lainsäädäntöhankkeena.

Valiokunta kiinnittää myös huomiota siihen, että usean omistajan ja useasta maatilasta muodostuneesta maatilasta luopumisen helpottamiseksi esityksessä ehdotetaan tällaisen maatilanjakamisen mahdollistamista ja, jos siitä on muodostettu esimerkiksi verotusyhtymä, yhtymän purkamisen mahdollistamista ennen luopumista tai sen yhteydessä. Edellytyksenä olisi muun ohella, että luopumisen kohteena oleva maatila olisi joko muodostunut alun perin erillisistä maatioista tai että se voitaisiin tarkoituksenmukaisella tavalla jakaa useammaksi maatilaksi.

Valiokunta pitää myös tarpeellisena esitykseen otettua ehdotusta siitä, että porotaloudessa porot voisi luovuttaa yhtä useammalle luovutuksensaajalle, jos kullekin luovutuksensaajalle

muodostuu vähintään 150 eloporon porokarja ja kullekin luovutuksensaajalle luovutetaan vähintään 20 eloporoa. Porotaloutta harjoittavat puoliset voisivat myös luopua porotaloudesta eri ajankohtina. Esityksen perusteluissa on todettu, että käytännössä puolisoilla on eri poromerkit, joihin perustuu erillinen tuottoverotus. Kysymyksessä ei myöskään ole tuotannollisesti samalla tavalla yhteinen yritys kuin maataloudessa puolisojen omistaessa yhdessä maatilaa, vaikka porotaloudesta luovuttaessakin edellytetään porotaloustilan tai siihen verrattavan tilan omistamista.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että hallituksen esityksessä on lain voimaantulosäännöksen lisäty vuonna 2010 annettavien ennakkopäätösten voimassaoloajan pidennys. Esityksen mukaan nyt voimassaolevan lain mukaan annetun ennakkopäätöksen mukainen lopullinen luopuminen olisi mahdollista vielä hallituksen esityksessä ehdotetun lain voimaan tultua kahden kuukauden ajan eli helmikuun loppuun vuonna 2011. Valiokunta pitää esitettyä siirtymäsäännöstä erittäin tarpeellisena. Moni sukupolvenvaihdoskauppa ja tilanpidosta luopuminen toteutetaan vuoden vaihteen tienoilla, ja kahden kuukauden siirtymäsäännös estää turhia väliinpuotoamia lainsäädännön muutosvaiheissa.

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä edellä esitetyn huomautuksien ja jäljempänä esitettävien muutosehdotuksien.

Yksityiskohtaiset perustelut

1. Laki maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain muuttamisesta

4 §. Luopuminen. Valiokunta on yleisperusteluissa pitänyt tarpeellisena peltomaan vuokrauksen sisällyttämistä uudelleen luopumistavaksi luopumistukijärjestelmään. Tähän viitaten va-

liokunta ehdottaa pykälän 1 ja 2 momentin säännösten pysyttämistä voimassa nykysisältöisinä.

Edellä pykälän 1 momentin kohdalla esitettiin perusteiden valiokunta ehdottaa myös pykälän 3 momentin 1 ja 2 kohdan säännösten pysyttämistä voimassa nykysisältöisinä.

8 §. *Luopujan ikää koskevat edellytykset.* Edellä 4 §:n kohdalla esitettyyn viitaten valiokunta ehdottaa 1 momentin 3 kohtaan lisättäväksi maininnan maatilana peltomaan vuokraamisesta lisäalueeksi luovutuksensaajan tai tämän aviopuolison maatilaa.

16 §. *Luovutus lisäalueeksi maatalousyrittäjälle (Uusi).* Valiokunta on yleisperusteluissa kiinnittänyt erityistä huomiota tilaansa kehittävien nuorten viljelijöiden asemaan. Valiokunta ehdottaakin pykälän voimassa olevaan 2 momenttiin lisättäväksi luovutuksen saajaa koskeviksi edellytykseksi vuokrauksessa sen, ettei hän ole täyttänyt 40 vuotta. Valiokunta ehdottaa myös tilojen tilusrakenteen parantamisen edistämiseksi voimassa olevan lain 3 momenttia muutettavaksi siten, että vuokrauksessa luovutuksensaajan

maatilan on sijaittava vuokrattavan peltomaan välittömässä läheisyydessä. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin lisämaan enimmäisetaisyydestä.

23 §. *Luovutuksensaajien lukumäärä.* Edellä 4 §:n kohdalla ehdotettuun muutokseen viitaten valiokunta ehdottaa pykälään lisättäväksi uuden 4 momentin, jonka mukaan pykälän 2 momentin säännökset velvollisuudesta sitoutua pitämään pellot jakamattomina omistuksessa ja hallinnassa koskisi myös vuokraukseen perustuvaa hallintaa.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella maa- ja metsätalousvaliokunta ehdottaa,

että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana.

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna seuraavasti (Valiokunnan muutosehdotukset).

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (612/2006) (*poist.*), 42 §:n 3 momentti ja 43 §:n 5 momentti,

muutetaan 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentin 1 kohta, 4 §:n 3 momentin 3 kohta, 8 §:n 1 momentin 3 kohta, 9 §:n 3 momentti, 11 §, 12 §:n 1 ja 2 momentti, 15 §:n 1 momentin 3, 4 ja 6 kohta sekä 3 momentti, 16 §:n 2 ja 3 momentti, 23 §, 24 §:n 1 momentin 2 kohta, 25 §, 26 §:n 2 momentin 2 kohta, 33—35 §, 43 §:n 4 momentti, 51, 53 ja 67 §, sekä

lisätään lakiin uusi 17 a §, 26 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 26 a § ja 43 a § seuraavasti:

2 ja 3 §
(Kuten HE)

4 §

Luopuminen

(1 ja 2 mom. poist.)

Luopumisen katsotaan tapahtuneen, kun:

(1 ja 2 kohta poist.)

(3 kohta kuten HE)

8 §

Luopujan ikää koskevat edellytykset

Luopumistuen saamisen edellytyksenä on, että luopuja on täyttänyt:

3) 60 vuotta, jos luopuminen tapahtuu luovuttamalla muulle kuin 1 kohdassa tarkoitetulle henkilölle maatilana pellot ja tuotantorakennukset sukupolvenvaihdoksen toteuttamiseksi tai luovuttamalla muulle kuin 1 kohdassa tarkoitetulle henkilölle maatilana peltomaan lisäalueeksi luovutuksensaajan tai tämän aviopuolison maatilaa taikka vuokraamalla maatilana peltomaan lisäalueeksi luovutuksensaajan tai tämän aviopuolison maatilaa.

9, 11, 12 ja 15 §
(Kuten HE)

16 § (Uusi)

Luovutus lisäalueeksi maatalousyrittäjälle

Luopuminen maatalouden harjoittamisesta voi (poist.) tapahtua myös siten, että luopuja

vuokraa maatilana peltomaan osina tai kokonaan lisämaaksi maatalouden harjoittamista varten yhdelle tai useammalle 1 momentin 1, 2, 4 ja 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttävälle luovutuksensaajalle, joka luopumisen tapahtuessa ei ole täyttänyt 40 vuotta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun luovutuksensaajan maatilana tulee sijaita sellaisella etäisyydellä lisämaaksi luovutetusta peltoalasta, että yhdysviljely on mahdollista. Jos luopuja vuokraa peltoalan 2 momentissa tarkoitetulle luovutuksensaajalle, luovutuksensaajan maatilana on sijaittava vuokrattavan peltoalan välittömässä läheisyydessä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään lisämaan enimmäisetäisyydestä

17 a §
(Kuten HE)

23 §

Luovutuksensaajien lukumäärä

(1—3 mom. kuten HE)

Mitä 2 momentissa säädetään velvollisuudesta sitoutua pitämään pellot jakamattomana omistuksessa ja hallinnassa, koskee myös vuokraukseen perustuvaa hallintaa. (Uusi 4 mom.)

24—26 a, 33—35, 43—43 a, 51, 53 ja 67 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Jari Leppä /kesk	Pentti Oinonen /ps
vpj.	Pertti Hemmilä /kok	Klaus Pentti /kesk
jäs.	Lasse Hautala /kesk	Petri Pihlajaniemi /kok
	Hannu Hoskonen /kesk	Erkki Pulliainen /vihr
	Anne Kalmari /kesk	Kari Rajamäki /sd (osittain)
	Johanna Karimäki /vihr	Arto Satonen /kok
	Lauri Kähkönen /sd	Katja Taimela /sd
	Esa Lahtela /sd	vjäs. Matti Kangas /vas.
	Mats Nylund /r	

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Carl Selenius.

VASTALAUSE

Hallituksen esityksestä poiketen maa- ja metsätalousvaliokunnan käsittelyn loppuvaiheessa nousi esille kanta sisällyttää lakiin lisämaanvuokraus uudelleen luopumistavaksi. Maatalouden ja nuorten tuottajien toimintaedellytysten kannalta on jatkuvasti muodostunut ongelmaksi lisämaan saanti myönteisen rakennekehityksen turvaamiseksi. Eri yhteyksissä mm. valtiosihteerin Sailaksen työryhmän toimesta on esitetty nuorten tuottajien lisämaan hankintaan liittyvien ratkaisujen vauhdittamista. Hallitus puoleiden maa- ja metsätalousvaliokunnassa ajamalla muutoksella ei luoda painetta peltomaan

myyntiin nuorille tuottajille vaan mahdollistetaan näennäisviljelyn kautta maataloustukien rahastaminen peltoalaan kapitalisoituvien EU-tukien kautta.

Hallituksen tulisi pikaisesti asettaa nuorten tuottajien edullista lisämaan saantia selvittävä työryhmä. Näkemykseni mukaan hallituksen alkuperäinen esitys olisi luonut selkeästi enemmän paineita lisämaan saantiin myynnin kautta eikä olisi jättänyt auki mahdollisuutta mm. näennäisviljelyn kautta vaikeuttaa ja rahastaa nuorten tuottajien lisämaan tarpeella ja myös EU-maataloustuilla.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta

Kari Rajamäki /sd